

Helge har skött om Kogaråsen i 36 år

Kogaråsen, den fotbollsplan som Hummelstads IF började bygga 1955 och som sedan stod invigningsklar två år senare, har med åren blivit något av Ankarsrums IS:s tränings- och matchplan.

Att Kogaråsen blivit så populär och attraktiv speciellt under våta och regniga vårar beror på bollplanens höga läge och underlaget som i huvudsak består av sand, en naturlig dränering.

– Planen torkar av mycket fort och inte ens det värsta åskväder gör någon större skada. Men det är inte bara på vårarna som det spelas boll på Kogaråsen utan under somrarna brukar det spelas ungdomsmatcher här, säger Helge Pettersson, vaktmästare sedan 1957. Fram till 1980 hade han hjälp av sin bror Allan, men numera är det Helge ensam som ansvarar för skötsel och uthyrning av Kogaråsen.

I 36 år har Kogaråsen varit en plats för fotboll, och en ungdomens tummelplats. Där spelade Hummelstads IF sina matcher fram till 1972 då Hummelstad och Blackstad slog ihop sina föreningar, med Torvalla i Grönhult som huvudarena.

*Helge Pettersson i Hummelstad glömmar inte sin Kogaråsen. Här har han spelat många matcher och numera ser han till att bollplanen hålls i gott skick för yngre generationer.
Foto: Hubert Frisk.*

Om Helge Pettersson kan sägas, förutom att han väl sköter om Kogaråsen, att han

själv spelade fotboll i Hummelstad i ett 20-tal år.

HUBERT FRISK

Kogaråsen ett andra hem för Helge

Fotbollen viktigast för spänstig 78-åring i Hummelstad.

FÖR ATT IDROTT SKA VARA möjlig att bedriva behövs inte bara intresserade utövare, utan också en hel del kringpersonal, som ser till att de anläggningar som ska användas vårdas på rätt sätt.

En som varit både aktiv utövare och "planvårdare" bor på Åkullen i Hummelstad, är 78 år och heter Helge Pettersson. Numera består hans arbete mest av att ge goda råd till sina efterträdare. Men under mer än 40 år var det han som såg till att fotbollsplanen Kogaråsen hölls i topptrim. De första 25 åren hade han hjälp av brodern Allan.

Intresset för idrott väcktes tidigt berättar Helge.

– De första fotbollsmatcherna spelades i en kohage med grannbyns barn som motståndare. Mamma hade sytt en boll av tyg med stoppning av träull.

FÖRUTOM FOTBOLL, det blev nästan 30 år som aktiv, har Helge också varit mycket intresserad av skidåkning, både genom att själv utöva sporten och genom att följa de stora tävlingarna.

– Ett särskilt starkt minne har jag från vintern 1936 när OS gick i Tyskland. Jag gick i sjätte klass och visste att det skulle vara utsändning i radio på eftermiddagen, det blev full fart hem efter skolan. Jag hann lagom hem för att höra hur Sverige vann 5-milen. Det blev också seger på 15 km den gången.

Det egna meriterna i skidsporten för Helge är heller inte så dåliga. Två vasalopp har det blivit, 1954 och 1973.

MEN DET ÄR NOG FOTBOLLEN som betytt mest i denne spänstige mans liv, och så fru Ulla och de fyra barnen förstås.

Fast Helge minns tydligt att Ulla ibland tyckt att han försummade familjen för idrotten.

– Det har hänt att hon föreslagit att jag skulle flytta upp till klubbhuset på Kogaråsen. Särskilt mycket arbete blev det när en grävling bestämt sig för att varje natt göra utgrävningar på fotbollsplanen. Jag fick börja dagen med att lägga tuvorna tillrätta och vattna innan det var dags att åka till jobbet i Ankarsrum.

Så här efteråt kan det avslöjas att den nattlige sabotören så småningom fick plikta med sitt liv. Att han var av det tjockskalliga slaget bevisas av att bössan som Helge använde, först för att skjuta och sedan att slå med, fick repareras för 800 kr. Pengar som medlemmarna i idrottsklubben samlade ihop.

HUR MÅNGA TIMMAR ideellt arbete som Helge lagt ned på gräsklippning, vattning, kritning och annan skötsel av fotbollsplanen i Hummelstad är nog omöjligt att räkna ut.

– Men jag har aldrig klagat, sä-

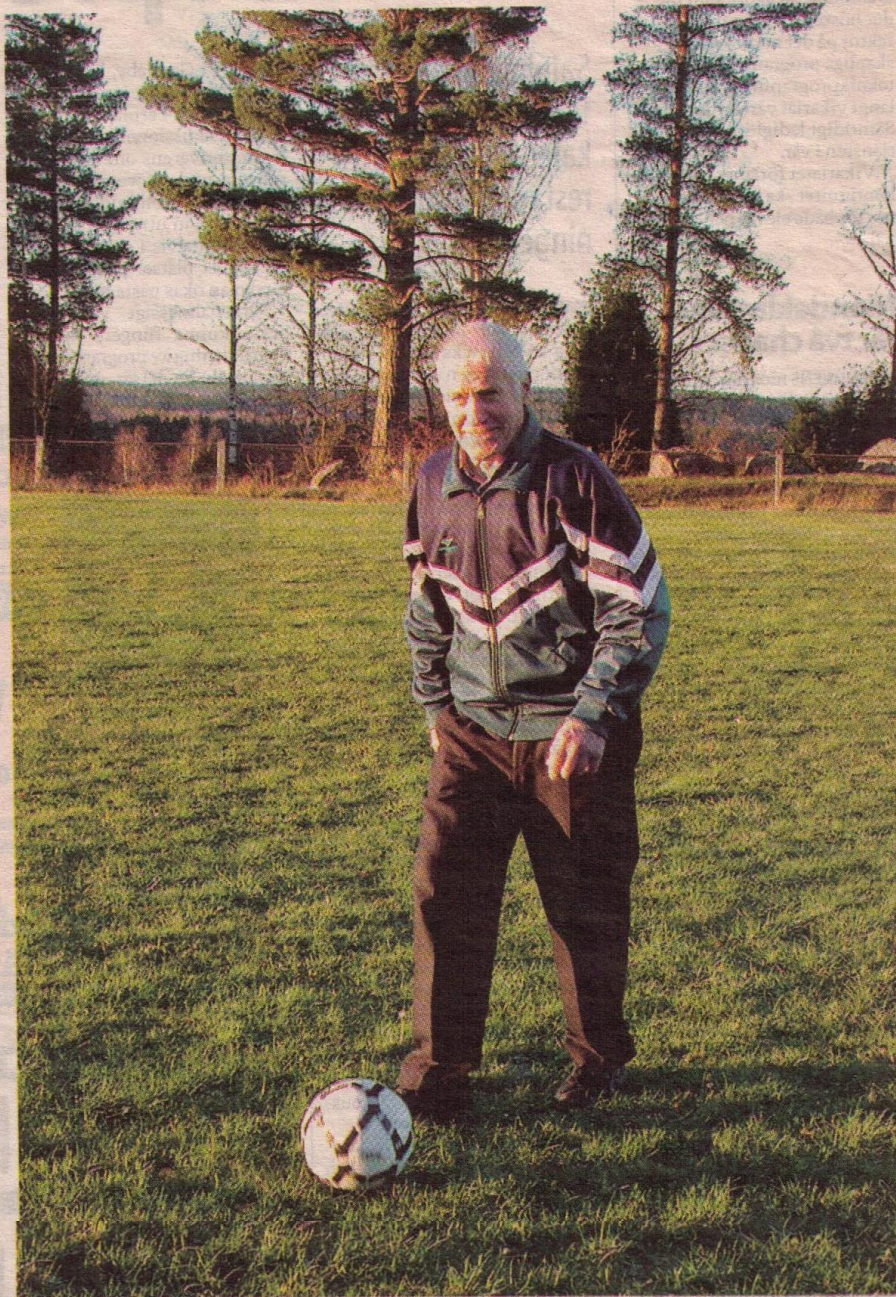

Foto: LENA PETTERSSON

Än sitter takterna i hos före detta fotbollsspelaren, skidåkaren och planskötaren Helge Pettersson.

ger han, det har varit roligt och så har jag alltid haft bra kondition. Den la jag grunden till genom arbete i skogen och som grovarbetare. När jag sedan i många år körde väghyvel var arbetet på Kogaråsen ett bara sätt att hålla igång på fritiden.

Numera blir det dagliga skogspromenader, när det inte är viktiga idrottstävlingar eller fotbollsmatcher på TV förstås.

– Fast varje sommar när de barnbarn som bor långväga bort kommer och hälsar på brukar det bli lite match på Kogaråsen.

När Helge och jag tar en fotboll med oss för att åka och ta en bild vid det som nästan varit hans andra hem säger han till fru Ulla:

– Om det blir match så kan det dröja en timma innan jag är hemma igen.

Bild blev det som synes, men matchen tog slut innan den ens hunnit börja.

LENA PETTERSSON